Vrijdag, 4 December 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 8771

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Nieuwe verliezen van Nippische Vloot.

Weer 9 Japanse bodems door Zuidzee verzwolgen.

Lord Cranborne geeft uiteenzetting van Britse Imperiale politiek.

DE STRIJD OP GUADALCANAL.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte):

1. Op 1 December zetten vliegtuigen van leger en marine de daglicht-aanvallen voort op de vijandelijke stellingen op het eiland Guadalcanal. 2. Op 2 December vielen Noordamerikaanse mariniers een patrouille van 60 Japanners aan nabij de bovenloop van de rivier Lunga. 35 Van den vijand werden gedood en een hoeveelheid wapenen en ammunitie werd veroverd. In een ander gevecht tussen Noordamerikaanse en vijandelijke patrouilles in het Matanikau-gebied werden 20 Japanners gedood" (Washington, (AP) 3.12).

NIEUWE ZEESLAG BIJ DE SALOMONSEILANDEN.

9 Japanse schepen vernietigd.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Zuidzee: (alle data zijn Oosterlengte):

In de nacht van 30 November op 1 December werd een Japanse strijdmacht van troepentranportschepen, geëscorteerd door oorlogsschepen, onderschept en bestreden door een strijdmacht van Noordamerikaanse vlooteenheden in de wateren ten Noorden van het eiland Guadalcanal. De vijand werd gestoord in zijn pogingen om zijn troepen op het eiland te versterken en van voorraden te voorzien en geen landing werd gedaan. Gedurende het nachtelijk gevecht, dat volgde op onze onderschepping van de landingsstrijdmacht, werd 1 Noordamerikaanse kruiser tot zinken gebracht en werden andere Noordamerikaanse schepen beschadigd. De vijand leed de volgende verliezen tijdens het gevecht: 2 Grote torpedojagers (of kruisers) werden tot zinken gebracht. 4 Torpedojagers werden tot zinken gebracht. 2 Troepentransportschepen werden tot zinken gebracht. 1 Vrachtschip werd tot zinken gebracht.

Japanse matrozen, die de volgende dag gered werden van vlotten, deelden mede, dat een van de torpedojagers de „Takanami" was. Geen lijst omtrent verliezen aan manschappen is nog ontvangen. De naaste bloedverwanten van de gedoden, gewonden of vermisten in de bovenvermelde slag zullen per telegram daarvan in kennis worden gesteld zodra inlichtingen ontvangen zijn" (Washington, (AP) 3.12).

JAPANSE BEKENDMAKING.

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier maakte bekend, dat 1 Geallieerd slagschip, 1 kruiser van de Augustaklasse en 2 torpedojagers tot zinken werden gebracht in de nacht van 30 November nabij Guadalcanal in de Salomonseilanden (Tokio, (AP) 3.12).

DE STRIJD OP NIEUW GUINEA.

Aanvoer van Japanse versterkingen verijdeld.

Dean Schedler seint van ergens op Nieuw Guinea:

De verharde Australische en Noordamerikaanse troepen splitsten de Japanners op de Noordkust van Nieuw Guinea in twee groepen rond Buna en Gona en vochten zo dicht bij de vijandelijke linies, dat zij de vloeken van de stervende Japanners konden horen. De toestand van den fanatiek strijdenden vijand werd steeds ernstiger en men gelooft, dat hij gebrek heeft aan voedsel nadat de zesde poging om hem te versterken op zee is verijdeld door de mokerslagen van de Vliegende Forten en andere Geallieerde vliegtuigen, die een strijdmacht van torpedojagers verdreven. De Geallieerde troepen waren reeds doorgedrongen in de groep strohutten, welke Buna wordt genoemd, en beheersten de kustlijn over een afstand van ongeveer 11 kilometer, waardoor de Japanners werden afgesneden, die te Gona gevangen zittten.

De aanval op Buna heeft den vijand misschien nog meer verdeeld en krachtige strijdkrachten, die de landingsstrook bewaken te Kaap Endaiadere, gescheiden van zijn grootste strijdmacht te Sanananda, 8 kilometer langs de kust van Buna. Bij het terugslaan van de torpedojagers hebben meer dan 40 Geallieerde vliegtuigen 23 Japanse 0-jagers neergeschoten, die poogden om dekking te bieden.

Geallieerde bronnen waren van mening, dat de vijand niet in staat was om troepen of voorraden aan land te zetten, hoewel 4 torpedojagers gedurende korte tijd op ongeveer twee kilometer van de kust lagen en men 4 schuiten in een doelloze richting naar de kust zag varen.

Behalve de versterkingen af te slaan, boden de Geallieerde vliegtuigen krachtige steun aan de aanvallende grondeenheden. Airacobra's beschoten het strand en brachten op zijn minst 1 machinegeweernest tot zwijgen bij het Giropa-punt. Andere vliegtuigen onderhielden haast onophoudelijke beschietingen en bombardementen op de vijandelijke sterkepunten. (Ergens op Nieuw Guinea, (AP) 3.12).

DE NOORDAMERIKAANSE WESTKUST PARAAT.

Vice Admiraal John Greenslade, Commandant van de Noordamerikaanse Westelijke zeegrens, gaf de volgende verklaring uit:

„Een groot aantal onbekende schepen is gerapporteerd door een marinepatrouille tegen de schemering van 2 December. Deze schepen hadden een Oostelijke koers en bevonden zich op 725 kilometer van de kust van Californië.

Aangezien de aanwezigheid van zulk een strijdmacht een ernstig gevaar zou vormen voor de Westkust wordt elke poging in het werk gesteld door leger- en marine-vliegtuigen om het gemelde contact te verifiëren. Alle strijdkrachten zijn in staat van verdediging gesteld en stappen zijn genomen om elke vijandelijke strijdmacht te onderscheppen.

Een grondige naspeuring van net gebied bracht geen bevestiging omtrent de aanwezigheid van onbekende schepen en het bericht wordt beschouwd op een vergissing te berusten." Met aanvang van 4 uur hadden de radiostations orders uitgezonden aan het vlootpersoneel om zich ogenblikkelijk naar zijn schepen te begeven (San Francisco, (AP) 3.12).

DE BRITSE IMPERIALE POLITIEK.

In antwoord op critici van Groot Britannië's imperiale politiek verklaarde Lord Cranborne in het Hogerhuis: „Het Britse koloniale imperium komt niet aan zijn einde. Het werk dat wij te doen hebben is slechts een begin. Wij, burgers van het Britse Imperium, hebben een zending te vervullen dat van essentieel belang is voor de welvaart van de wereld om de overleving te verzekeren van de levenswijze waarvoor de Verenigde Landen vechten en in harmonie met de beginselen van de Atlantische Brief. In de grote zending moeten en zullen wij niet falen".

Lord Cranborne, die genoemd wordt als een mogelijke opvolger van Lord Linlithgow, den aftredenden Onderkoning van Brits Indië, gaf een gedetailleerd verslag van de koloniale politiek. Waarnemers zeiden van mening te zijn, dat Cranborne's opmerkingen gericht waren op de critici, met inbegrip van Wendell Willkie, die rechtstreeks of indirect Groot Britannië ervan beschuldigd hebben te vechten om zijn imperiale status te behouden en een opheldering van zijn na-oorlogse bedoelingen hebben gevraagd.

Hij zeide, dat veel critiek, die was gericht op het bestuur van het koloniale imperium sedert de val van Malakka, „hoofdzakelijk werd geuit door hen, die — hoewel zij het goed bedoelen — weinig of geen persoonlijke kennis hebben van de koloniën".

Hieraan voegde hij toe: „Laat ons niet vergeten, dat wat gestaan heeft tussen Hitler en een absolute overwinning in 1940 na de val van Frankrijk, een Groot Britannië was, dat geïsoleerd was door de zee, doch het Britse Imperium, dat gemeenebest van vrije volken en onderhorigheden, die slechts nauwer aaneengesloten werden naargelang het gevaar toenam. Wij zeggen en menen werkelijk, dat het uiteindelijk doel van onze politiek is om de zelfregering in de koloniën tot stand te brengen" (Londen, (AP) 3.12).

MUSSOLINI ZIEK?

De speciale correspondent van het Britse nieuwsagentschap „in Europa" deelde mede, dat hardnekkige geruchten de ronde doen in neutrale kringen, volgens welke Mussolini ernstig ziek is sedert hij zijn redevoering hield. Volgens een bericht zou de Duce verschillende injecties hebben gekregen voordat hij sprak (Londen, (AP) 3.12).

ITALIAANSE VOLK SNAKT NAAR VREDE.

Het nieuwsblad „Tribune de Lausanne" zeide, dat de methodische vernieling van Italië's industrie-steden door de Royal Airforce in de Italiaanse massa's een „ontzaggelijk" verlangen naar vrede heeft geschapen. Dit verlangen zou volgens particuliere berichten uitdrukking vinden in de publieke betogingen.

Men zegt, dat dit vooral tot uiting kwam bij het bezoek van den Koning en Koningin aan Genua na het eerste bombardement van de stad. Toen begroette het volk de heersers met geroep van „Vrede! Vrede!"

Als commentaar op Churchills „uitnodiging" aan de Italianen om te revolteren tegen de fascistische leiders zeide het nieuwsblad, dat de invitatie werd gedaan omdat men in Londen beseft, dat het Italiaanse volk „mogelijk meer dan andere oorlogsmoede is."

Politieke kringen in Rome zouden hebben verklaard, dat Churchill poogt het Italiaanse volk te „intimideren", terwijl semi-officiële kringen zeiden, dat volgens zegslieden van de Wilhelmstrasse de rede een aanval was op de „eer, wil en weerstand" van Italië. De correspondent van de „Basler Nachrichten" in Rome zeide, dat politieke kringen de rede beschrijven als een belediging „beantwoord met oorlog."

Het volk van Italië is intussen bezig met de ontzaggelijke taak om voor zoveel mogelijk de industrie-steden te ontruimen, die het mikpunt waren van de Raf-bommenwerpers. Naar men zegt zou „Il Telegrafo" der Regering hebben verzocht schuilkelders in de steden aan te leggen.

„La Stampa" van Turijn schatte, dat 300.000 mensen, bijna de helft van de inwoners der stad, deze vrijwillig hebben verlaten. Men zeide echter, dat velen van hen 's avonds weggaan en bij dag terugkeren om te werken. Nog 350.000 mensen zouden Milaan ontruimd hebben. Hier drong men er bij het volk op aan om klederen en meubels bij te dragen voor de daklozen. Tevens waren hier de banken gesloten omdat grote aantallen mensen plotseling hun geld wilden weghalen. Een bericht uit Rome aan het Zwitserse nieuwsblad „Tribune de Génève zeide, dat het vervoer het voedselprobleem groter maakt en dat de fascistische overheden een „buitengewone" distributie van aardappelen toestaan om de situatie te verlichten. Men zeide, dat de fascistische overheden een bombardement op Rome vrezen en voorbereidingen treffen om vrouwen, kinderen en ouden van dagen te ontruimen alsmede zij, wier aanwezigheid niet dringend nodig is in de hoofdstad (Bern, (AP) 3.12).

ONTRUIMING VAN DE KUST IN OSTENDE DOOR DE INWONERS.

Het Belgische nieuwsagentschap zeide dat de Duitsers de bewoners van de gebouwen aan de zee te Ostende alsmede langs de straten, die in de stad leiden, hebben verwijderd. Machinegeweernesten zijn gevestigd in de villa's aan de zee en bij belangrijke kruispunten van straten (Londen, (AP) 3.12).

Het nieuws van vandaag.

De Japanners houden niet op. Weer zonden zij een vloot naar Guadalcanal en weer werden zij vernietigd.

Het waren thans 9 schepen. Negen Japanse schepen, die tot zinken gebracht werden bij een nieuwe Nippische poging om versterkingen te brengen voor de troepen op Guadalcanal, die methodisch door de land- en zeesoldaten van Oom Sam worden uitgeroeid. Japan wil doen voorkomen, dat een flottilje-aanval werd gedaan op de U.S.A.-vloot en dat deze met succes bekroond werd voor de Japanse bodems. Maar Washington verstrekte de juiste gegevens: 2 grote Japanse torpedojagers of kruisers, 4 torpedojagers. 2 troepenschepen en 1 vrachtschip door de wateren rond Guadalcanal verzwolgen. En hiermede komen de Japanse verliezen aan schepen bij de Salomonseilanden in totaal op 129, die tot zinken werden gebracht, waarschijnlijk tot zinken werden gebracht of beschadigd. Het juiste aantal van de in feite bekende zinkingen is 47 (blz. 1)

De Salomonseilanden zullen in de geschiedenis verder bekend blijven staan om de grote strijd, die er in deze oorlog gevoerd wordt. Het is daarom misschien interessant te weten hoe deze eilanden aan hun naam kwamen: Zij komen vooral van de navorsers, die hen stuk voor stuk ontdekt hebben gedurende de twee eeuwen door.

De eerste ontdekker, in 1567, was een Spanjaard. Hij was van mening, dat de eilanden rijk genoeg waren om te worden genoemd naar Koning Salomon. Het eiland, dat thans door de Noordamerikanen wordt bezet, Guadalcanal, werd gedoopt naar een stadje in het Zuiden van Spanje.

Aangezien zij een internationale diefstal vreesden, hielden de Spanjaarden het bezit van de Salomonseilanden geheim. 200 Jaren later werden zij ontdekt door een Fransman, die zijn naam aan een van de Noordelijke eilanden gaf: Bougainville. Vervolgens kwam een Engelse luitenant, die klaarblijkelijk een bezoek had gebracht aan Amerika en de naam Nieuw Georgië liet aan een van de middelste eilanden.

Groot Britannië en Duitsland verdeelden de eilanden onder elkaar in 1899 en na Wereldoorlog I gingen zij alle naar Australië onder mandaat.

In Tunis ontwikkelen de operaties zich gunstig voor de Geallieerden. De nazies bieden evenwel krachtig weerstand, doch hun tegenaanvallen zijn met grote verliezen afgeslagen (blz. 3).

De Russen maken het den Duitsers steeds moeilijker. Vooral het offensief aan het Centrale front gaat goed. Van de Caucasus zeggen de Russen nog niets en gewoonlijk betekent dit stilzwijgen, dat er een offensief in voorbereiding is (blz. 3).

De Damesrubriek op blz. 4 behandelt het verkrijgen van vaardigheid.

Heftige gevechten op toegangswegen naar Tunis.

Duitse tegenaanvallen stukgeslagen.

EEN FELICITATIE VAN GENERAAL EISENHOWER.

De radio van Marokko zond een verklaring uit, welke aan Generaal Eisenhower toegeschreven werd en waarin deze Frans Noord-Afrika zou feliciteren „voor de wijze waarop het zich geschaard heeft aan de zijde van de Verenigde Landen om Frankrijk te redden". Volgens de radio zou Eisenhower hebben gezegd, dat „alle Fransen het grote verleden van hun land waardig zijn, dat zij hun kleine meningsverschillen hebben vergeten en gereed zijn voor te vechten in het zand om de As te overwinnen en het uiteindelijke herstel van Frankrijk te bewerkstelligen.

De vijanden van Frankrijk en de Verenigde Landen zullen eerst uit Afrika en dan uit andere delen van de wereld worden geworpen, waar zij slechts dood, rampspoeden, slavernij en honger hebben gebracht. De Franse militaire strijdkrachten vechten thans met ons aan het Tunische front. Gesteund door onze soldaten en uitgerust met moderne wapenen in voldoende hoeveelheden hebben zij reeds de legende van de Duitse onoverwinnelijkheid geschokt" (Londen, (AP) 3.12).

GEALLIEERDEN BINNEN ZICHT VAN TUNIS.

Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens een bericht, dat door de Algerijnse radio werd uitgezonden, de Noordamerikaanse strijdkrachten zich in de bergen bevinden, welke buiten Tunis liggen. Klaarblijkelijk is men dichtbij genoeg om neer te zien op de gloeiende stad. Hieraan werd toegevoegd: „Er zal nog veel en hard gevochten moeten worden voordat Tunis van ons is. Men krijgt de indruk, dat de Duitse weerstand sterker wordt" (Londen, (AP) 3.12).

NIEUWE VIJANDELIJKE TEGENAANVAL IN TUNIS AFGESLAGEN.

Het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika maakte bekend, dat een tweede vijandelijke tegenaanval op veel grotere schaal dan die van gisteren, heden werd afgeslagen met belangrijke vernieling aan vijandelijk materiaal. Het Geallieerde Hoofdkwartier maakte ook bekend, dat gevochten werd in de Westelijke buitenwijken van Djedeida nabij de hoofdstad Tunis. Het communiqué maakte bekend, dat 3 vijandelijke torpedojagers tot zinken werden gebracht of brandende werden achtergelaten en 4 vijandelijke koopvaardijschepen — waarvan 2 klaarblijkelijk troepenschepen waren — werden tot zinken gebracht of beschadigd bij de Geallieerde aanval op een krachtig geëscorteerd vijandelijk convooi tussen Tunis en Sicilië in de nacht van Dinsdag. Het communiqué voegde 1 torpedojager bij de lijst van vijandelijke schepen, welke tot zinken werden gebracht of vernietigd gelijk de Admiraliteit heden in Londen bekend maakte (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 3.12).

DE GEALLIEERDE VLOOTVERLIEZEN.

De officiële bekendmakingen van Londen en Washington zeiden, dat de Geallieerden 16 marine-schepen verloren, waaronder het kleine Britse vliegdekschip „Avenger" (waarschijnlijk een omgebouwd koopvaardijschip) en 5 Noordamerikaanse transportschepen bij de Geallieerde landingen in Noord-Afrika. Het verlies in oorlogsschepen werd in het Britse Lagerhuis beschreven als belangrijk minder dan mer verwacht had.

Het Noordamerikaanse Departement van Marine maakte melding van het doen zinken der transportschepen en deelde ook mede, dat 3 andere transportschepen, een torpedojager en een tanker beschadigd werden. Een zegsman van de Noordamerikaanse Marine zeide, dat het aantal verliezen in manschappen zeer gering is (Londen, (AP) 3.12).

DE NOORDAMERIKAANSE VLOOTVERLIEZEN BIJ DE INVASIE VAN AFRIKA.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit: „Afrika:

1) De volgende Noordamerikaanse marine-transportschepen gingen verloren gedurende de eerste helft van November als resultaat van torpederingen door vijandelijke duikboten bij de bezetting van Noord-Afrika door de Noordamerikaanse strijdkrachten.

(a) De Tasker H. Bliss, de Hugh L. Scott en de Edward Rutledge werden tot zinken gebracht nabij Casablanca. (b) De Joseph Hewes werd tot zinken gebracht nabij Rabat. (c) De Leedstown werd tot zinken gebracht nabij Algiers.

2) Drie andere Noordamerikaanse transportschepen, 1 Noordamerikaanse torpedojager en 1 Noordamerikaanse tanker werden beschadigd bij de operatie.

3) De naaste bloedverwanten van de gesneuvelden, verwonden of vermisten worden per telegram ervan in kennis gesteld zodra inlichtingen daaromtrent worden ontvangen".

De Tasker H. Bliss is het vroegere lijnschip President Cleveland. Het werd voor passagiersdiensten gebouwd en had als koopvaardijschip een bemanning van 235. Het bruto tonnage was 12.568.

De Leedtown was de vroegere Santa Lucia. Het schip had een bruto tonnage van 9135. De Hugh L. Scott was de vroegere President Pierce en had een bruto tonnage van 12.579 en droeg een bemanning van 240 als passagiersschip. De Edward Rutledge, vroeger de Exeter, werd in het begin van dit jaar in dienst van de Marine geplaatst. Het werd gebouwd voor passagiersdiensten en had een bemanning van 104 als passagiersschip. Zijn bruto tonnage was 9360. De Joseph Hewes is het de vroegere „Excalibur". Het had een bruto tonnage van 9359 en een bemanning van 104 als passagiersschip (Washington, (AP) 3.12).

OPHALEN VAN FRANSE SCHEPEN ONMOGELIJK.

Een bericht van het Britse nieuwsagentschap uit Zürich zeide, dat van betrouwbare zijde vernomen werd, dat een Duitse militaire delegatie, welke te Toulon een onderzoek instelde, besloot, dat het technisch onmogelijk is om een enkel schip van de vernietigde Franse vloot op te halen, vooral niet daar men blootgesteld is aan Geallieerde luchtaanvallen. (Londen, (AP) 3.12).

Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel bezoekt Porto Rico en Sint Maarten.

„Sint Maarten is een prachtig eiland" verklaart de Gouverneur.

Het verlangen van Hare Majesteit de Koningin om alle eilanden zo spoedig mogelijk te bezoeken, reeds nu ten dele vervuld.

Om ongeveer 12.45 uur gistermiddag kwamen de persmannen bijeen in het kantoor van Zijne Excellentie den Gouverneur om iets te vernemen over de reis van Zijne Excellentie naar Porto Rico en Sint Maarten.

Het vertrek, zo vertelde de Gouverneur, had tamelijk plotseling plaats, zodat dit niet van te voren kon worden medegedeeld. Een schip met een belangrijke en gevaarlijke lading moest geconvoyeerd worden door een oorlogsschip naar Porto Rico en zou dan weer terugkeren, waardoor de mogelijkheid bestond de Bovenwinden te bezoeken.

De reis aan boord was zeer prettig. De geest van de bemanning was uitstekend en de zee kalm. Drie dagen en nachten duurde de reis, wijl het schip varen moest volgens een bepaalde methode, die veel tijd vergde.

Wij zagen, zo zeide de Gouverneur, in het geheel geen duikboten. Dit wil natuurlijk niet zeggen, dat zij weggebleven, omdat de Gouverneur van Curaçao aan boord was en ook niet, dat de Caraïbische Zee veilig is, omdat er toen geen duikboten waren.

De aankomst van Gouverneur Dr. P. A. Kasteel te Porto Rico.

Toen de Gouverneur in San Juan te Porto Rico aankwam, stond bij ontvangst een Noordamerikaanse erewacht opgesteld en werd het Nederlandse volkslied gespeeld. Een aantal hoge Noordamerikaanse officieren begroetten Zijne Excellentie en begeleidden Haar naar het Marine-kwartier, waar een apart gebouw te Harer beschikking stond. Des avonds nog, Zaterdag 21 November, werd den Gouverneur een diner aangeboden door Generaal Collins.

Porto Rico is, vertelde de Gouverneur, overvol met Noordamerikaanse strijdkrachten en met vliegtuigen. Er is geen verduistering. De reden hiervan is, dat er op Porto Rico eigenlijk geen grote industrie is zoals hier. In het begin had men echter wel een poosje verduistering. Een vergelijking trekkend tussen Porto Rico en Curaçao valt het op, zo vervolgde de Gouverneur, dat de wegen hier beter zijn. Er heersen op Porto Rico nog grote sociale problemen, vooral omdat er veel grootgrondbezit is en alles afhangt van de suikerindustrie.

De Gouverneur van Porto Rico bestudeert voor de oplossing dezer problemen ook de Pauselijke Encyclieken.

Er zijn in verband met de oorlog enige restricties ingevoerd.

De Gouverneur ter Kerke.

Des Zondagsmorgens ging Zijne Excellentie de Gouverneur vergezeld van enige hoge Noordamerikaanse gezagsdragers ter kerke in Cataño, waar Hij op plechtige wijze werd ingehaald. De Nederlandse Paters Dominicanen zijn hier werkzaam en een der Paters hield onder de H. Mis een vurige predicatie in het Nederlands en in het Spaans. De preek had betrekking op Nederland en de rampspoed, die het getroffen heeft. Zoals de Gouverneur verklaarde, getuigde de preek van een Nederlandse strijdvaardige geest, die boven alle lof verheven was.

De H. Mis werd opgedragen ter intentie van den Gouverneur, Zijn familie en voor het herstel van het Koninkrijk der Nederlanden.

Zijne Excellentie de Gouverneur maakte kennis met de Nederlandse Dominicanen, o.a. bezocht Hij hun bibliotheek, die een der meest uitgebreide bleek te zijn, wat betreft werken over het atheïsme. De Hoogeerwaarde Pater Hyacinthus Oorsprong O.P., de Vicarius Provincialis, roemde ten zeerste de bewoners der eilanden Curaçao en Aruba. Meermalen was hij daar geweest om geld te vragen en steeds was hij ruim geholpen.

Het bezoek aan de verdedigingswerken.

De volgende dag, Maandag, bezocht de Gouverneur, vergezeld van hoge militaire overheden de versterkingen van Porto Rico en des avonds gaf de Gouverneur van Porto Rico ter ere van Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel een diner, waar een uitgelezen schaar van gasten aanzat en vele toespraken gehouden werden.

Diezelfde avond moest het oorlogsschip met een belangrijk convooi weer vertrekken en werd besloten, dat Gouverneur Dr. Petrus A. Kasteel met een watervliegtuig alleen Sint Maarten zou bezoeken, daar een bezoek aan Sint Eustatius en Saba wegens de gevaren verbonden aan het landen aldaar uitgesloten moest worden geacht. Ogenblikkelijk werden telegrammen gezonden, dat de Ondergezaghebbers van Sint Eustatius en Saba zich naar Sint Maarten moesten begeven.

Gedurende Zijn verblijf te Porto Rico hield Zijne Excellentie Gouverneur Dr. P. A. Kasteel verschillende besprekingen met Admiraal Hoover, die uiteraard geheim moeten blijven.

Naar Sint Maarten.

Dinsdagmorgen vertrok de Gouverneur met een watervliegtuig naar Sint Maarten, waarbij men over Saba en Sint Eustatius vloog. Gezaghebber Johan B. Meiners stond ter verwelkoming met bijna geheel de bevolking aan de kade. Er was een kinderaubade waarbij de Nederlandse liederen uitstekend gezongen werden. Opdat alle kinderen Hem zouden begrijpen, sprak de Gouverneur in het Engels een hartelijk dankwoord.

Tijdens Haar verblijf logeerde Zijne Excellentie in het gastenhuis van het Gouvernement. Een receptie werd gehouden en vele besprekingen gevoerd. Persoonlijk ging de Gouverneur nog een tuintje bekijken, omdat de bewoner zulks verzocht had.

Op het eiland Sint Maarten is geen verduistering, doch om 23 uur worden alle lichten gedoofd. Tijdens het bezoek van den Gouverneur profiteerden de eilandbewoners echter langer van het licht.

„Sint Maarten is een waar toeristenoord", verklaart de Gouverneur.

Zijne Excellentie de Gouverneur verklaarde, dat Hij Sint Maarten een prachtig eiland vond, dat een uitgelezen oord zou zijn voor touristen. Te betreuren is het, dat momenteel de verbindingen zo slecht zijn en dat er bijkans geen logeergelegenheid bestaat. De natuur is er echter schitterend. Het had er pas bar geregend en overal was een overvloed van groen.

De oorlog gaat den bewoners ongestoord voorbij. Het enige, wat zij er van merken, zijn af en toe wat schipbreukelingen van getorpedeerde schepen, die dan zeer liefderijk worden opgenomen en met alle zorg verpleegd worden in het mooie hospitaal van de Zusters Dominicanessen.

Zijne Excellentie looft het heldhaftige werk der Zusters.

Vol lof sprak Z.E. de Gouverneur over de Zusters Dominicanessen, die zulk een Apostolisch werk op deze Bovenwindse Eilanden verrichten. De Zusters van Sint Eustatius en Saba waren net voor vacantie naar Sint Maarten overgekomen. Anders leven deze Zusters het gehele jaar door zeer afgelegen en heel dikwijls gebeurt het, dat zij zelfs de H. Mis voor enige dagen moeten missen. Het hospitaal is uitstekend. De Zusters en de dokter geven al hun krachten daaraan. Tijdens het bezoek aan de Zusters klaagden dezen er over, dat de verbindingen zo slecht waren en dat er van alles tekort was, zoals schrijfgerei, potloden, rozenkransen enz. De Gouverneur beloofde te zorgen, dat zo gauw mogelijk daarin voorzien zou worden.

De Pastoor van Sint Maarten, Pater Norbertus de Groen O.P., die practisch zijn gehele leven doorbracht op de Bovenwinden, klaagde tot grote verbazing van den Gouverneur over het „vermoerige Sint Maartense nachtleven".

De geest op het eiland, zo vervolgde de Gouverneur, is uitstekend en alle ambtenaren van hoog tot laag doen hun werk tot volkomen tevredenheid. De duistere geruchten, die soms over deze eilanden de ronde doen, zijn van alle grond ontbloot.

Drie dagen bleef Zijne Excellentie de Gouverneur op het eiland, waarin Hij zich van alles op de hoogte stelde en met den Gezaghebber van Sint Maarten en de Ondergezaghebbers van Sint Eustatius en Saba de nodige besprekingen voerde.

Terug naar Porto Rico.

Woensdagochtend, 2 December, keerde Zijne Excellentie de Gouverneur weder met het watervliegtuig naar Porto Rico terug. Na nog een kort verblijf aldaar vertrok de Gouverneur met het eigen vliegtuig van Admiraal Hoover, dat te Zijner beschikking werd gesteld, naar Curaçao weer. Op het vliegveld te Hato werd Zijne Excellentie door enige overheden, waaronder Schout bij Nacht Arthur G. Robinson, verwelkomd.

„Het is Mij een voldoening en een vreugde", zo eindigde Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel, „dat Ik betrekkelijk zo vlug ten dele aan het uitdrukkelijk verlangen van Hare Majesteit de Koningin heb kunnen voldoen. **Hare Majesteit drong er immers bij Mij op aan, dat Ik zo spoedig mogelijk alle eilanden van dit Staatsdeel zou bezoeken.** Ik zal trachten, zo spoedig de gelegenheid zich biedt, ook de andere eilanden, Saba en Sint Eustatius, te bezoeken."

En hiermede was de persconferentie beëindigd, die op een buitengewoon charmante en geestige wijze verliep.

CURACAO

PATER IRENAEUS DE BRUYN O.P. BEDIEND.

Gisteren om 16.30 uur werd Pater Irenaeus de Bruyn O.P., de Secretaris van het Apostolisch Vicariaat, op doktersadvies uit voorzorg van de Laatste H.H. Sacramenten voorzien.

De Hoogeerwaarde Pater Antoninus van de Veen Zeppenfeldt O.P., de Vicarius Provincialis, diende de H.H. Sacramenten toe. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Petrus I. Verriet O.P. was met bijkans alle Paters van Curaçao aanwezig.

DE HEER JAN JACOB BEAUJON †

Hedenmiddag zal naar zijn laatste rustplaats op het Protestantse Kerkhof te Berg Altena worden gedragen het stoffelijk overschot van wijlen Jan Jacob Beaujon, oud-notaris. De overledene zou met Kerstmis de hoge leeftijd van 81 jaar bereiken en had zich de laatste jaren uit het openbare leven teruggetrokken.

Tijdens zijn leven vervulde de Heer Jan J. Beaujon de hoge ambten van Districtmeester en Advocaat-Generaal. Hij was jaren lang plaatsvervangend lid van het Hof van Justitie en Lid van de Koloniale Staten.

Enige tijd geleden vierde de Heer Jan J. Beaujon nog zijn 60-jarig huwelijksfeest. De overledene stond bij talloos velen in hoog aanzien om zijn wijsheid en rechtschapenheid. Curaçao verliest in hem een getrouw burger.

Hij ruste in vrede.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Sint Thomas Kring:** Hedenavond om 20 uur wordt in de Club San Tarcisio te San Mateo een speciale bijeenkomst gehouden.

H. MIS VOOR DE FRANSE HELDEN.

Komt bidden voor de Fransen.

Zondag as. zal er om 9 uur in de Cathedrale Kerk van de H. Anna een H. Mis worden opgedragen voor de zielerust van alle Fransen, in het bizonder van de zeelieden, die in Toulon hun leven gaven voor Frankrijk. Zijn eer en de vrijheid van allen. Zij, die met het lot van Frankrijk oprecht medeleven, worden dringend bij deze H. Mis uitgenodigd.

Na de H. Mis worden de Franse zeelieden, en allen, die met hen sympathiseren, uitgenodigd in het Katholieke Zeemanshuis voor een kleine bijeenkomst.

DE STATEN VAN CURAÇAO BIJEEN.

De Schoenerverzekering.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao in een spoedvergadering bijeen in verband met de Ontwerp-landsverordening, inhoudende bizondere voorzieningen, welke de mogelijkheid van verzekering van de bemanningen van Curaçaose schoeners tegen oorlogs-ongevallen, alsmede tegen verlies van het vaartuig tengevolge van een oorlogsdaad, openen. Als Bestuursgemachtigde was aanwezig de Directeur van Sociale en Economische Zaken Drs. Jan H. van Boven. Het ontwerp werd alras met enige kleine wijzigingen door de Staten aangenomen.

DE GEREFORMEERDE KERK EN DE JODEN.

In de Gereformeerde Kerk te Mundo Nobo zal Zondag aanstaande 6 December (2e Adventzondag vóór Kerstmis) de adventspredikning in de morgendienst, die om 10 uur zal aanvangen in verband gebracht worden met het Joden-vraagstuk, aangaande de aanhoudende berichten over de Jodenvervolgingen. Dominee Hendrik W. Kroeze zal uitgaan van de tekst Esther III vers 5, 6 en 13. Het edict van Haman vergeleken met de Jodendom van onze tijd: een principieel verschil.

UNINSKY KOMT IN ROXY.

Men schrijft ons:

Dinsdag aanstaande speelt de Russische pianist Alexander Uninsky in Roxy.

Uninsky werd geboren te Kiev in 1910; hij studeerde te Parijs in het Nationaal Conservatorium, waar hij de eerste prijs voor piano behaalde. Reeds in 1927 begon hij zijn loopbaan als solist en speelde met veel succes te Parijs, Londen, Berlijn, Wenen, Budapest, Madrid en Warszawa.

In een in 1932 te Warszawa gehouden Internationaal concours, waaraan een honderdtal pianisten van alle oorden deel nam, won hij de grote Chopin prijs. Sedertdien concerteerde hij met verschillende Europese orkesten onder leiding van o.a. Kleiber, Georgesco, Pierre Monteux, Mitropulos, Talich, Poulet enz., en oogstte enorm succes.

VOOR DE ZEELIEDEN.

De G.P.D. deelt mede:

Morgenochtend om 7.15 uur Curaçaose tijd zal Minister Pieter Adriaan Kerstens voor Radio-Oranje een mededeling doen, die van belang is voor Nederlandse zeevarenden.

INBRAAK IN DE HERENSTRAAT.

In de nacht van 2 op 3 December is er ingebroken in een der winkels in de Herenstraat alhier. Hierover geïnformeerd, werd ons zowel van de zijde der politie als door den eigenaar medegedeeld, dat er in dit geval niet met alle zekerheid sprake is geweest van werkelijke inbraak, en zou de vernieling van de uitstalkast te wijten kunnen zijn aan de onvoorzichtigheid van een of meer voorbijgangers. Naar men ons verder mededeelde, is er ook niet met zekerheid vast te stellen of er iets ontvreemd is. De politie heeft deze zaak in verder onderzoek.

HET VEERBOOTJE.

Dit dient als een tweede waarschuwing nadat wij op Maandag reeds schreven over het ongemak, het ongerief en het gevaar in verband met het gebruik van één enkel veerbootje op de drukke avonduren. De Redactie weet zich de spreekbuis van velen als zij weer ernstig aandringt op het gebruiken van twee bootjes tussen 19 en 21 uur 's avonds en bij het uitgaan der bioscopen. Het is niet onze bedoeling de taak van het personeel van de havendienst zwaarder te maken. Maar wij beogen het algemeen belang en daarvoor moet onzes inziens het overige wijken.

Een andere quaestie is het betalen van de twee centen, hetgeen dezer dagen redelijkerwijze achterwege gelaten mag worden. Kan dit niet zo blijven?

Het is toch niet meer dan billijk, dat wanneer de brug ons het oversteken van de haven belet, wij op andere wijze gratis worden overgezet? Het betalen van tol is toch zeker uit den boze?

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Caracas	56.—	57.50
Paramaribo	99.50	100.50
Londen	7.55	7.65

FILM

„Naar de kusten van Tripoli" (Cinelandia) gaan thans ons aller gedachten en belangstelling. Naar die tienhonderdduizenden, die ook daar, op dit moment, op zee, te land en in de lucht strijden voor Democratie. Daarvan ooggetuige te worden of kunnen zijn, danken wij aan de moderne beschaving. Aan het geniale menselijk vernuft. Aan de in welhaast bezeten tempo en geraffineerdheid voortrazende ultra-moderne techniek, welke den mens, behalve alle mensonterende ellende, misschien hier en daar ook nog wel eens iets goeds hebben gebracht?!

In schier ongelofelijke actualiteit maken en voeren wij deze Tripolitaanse strijd mede. In al zijn fel-realistisch gekleurde nuancen en voortreffelijk geschilderde phasen. Op papier en door de aether. Niet in deze film, zoals u goedig geloofd hebt. Want u maakt slechts de strijd thuis mede. D.w.z. van begin tot einde: de opleiding in het Noordamerikaanse Marine Corps, waarin in deze de ijzervreter Randolph Scott als sergeant, de bon-vivant John Payne als verliefd recruut en de interessante Maureen O'Hara als doorgewinterde verplegster een dominerende rol spelen. Het geheel is zeker niet onverdienstelijk, maar men komt toch een tikje bedrogen en teleurgesteld uit. Kon ook niet anders.

Russen blijven overal winsten boeken.

Overeenkomst U. S. A.-Liberia voor defensie-doeleinden.

Argentinië neemt stappen tegen spionnen van de As.

KRACHTIGE DUITSE WEERSTAND.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

„In het wit geklede Russische troepen dreven de nazies terug op de slagvelden ten Westen van Moskou, terwijl het Rode leger tussen de Don en de Wolga de val steeds nauwer toehaalt om de belegeraars van Stalingrad vanuit enige heroverde hoogten ten Noord-Westen en Zuid-Westen van de stad. Het steeds groeiende Russische winter-offensief vertoonde het volgende beeld: Ten Zuiden van Leningrad en ten Westen van Moskou worden dagelijks 1000 nazies gedood. Hier geraakten de Russische ski-troepen in botsing met de Duitse Alpinisten-versterkingen bij enkele van de hevigste gevechten, die de laatste weken hebben plaats gehad. Aan het Stalingrad-front vechten de nazies voor hun leven: de Russische opmars, die zijn derde week is ingegaan, is wel enigszins vertraagd, doch niet geheel gestuit.

Het communiqué deelde mede, dat de Russen een andere hoogte hebben bestormd en veroverd ten Noord-Westen van de stad. Deze en nog de hoogte ten Zuid-Westen van Stalingrad, die door de Russen gisteren veroverd werd, verschaften het Rode leger een goed geschutsveld over een gedeelte van de corridor, waarlangs de Duitsers zouden kunnen ontsnappen of versterkingen aanvoeren. De nazies wierpen versterkingen in tenminste drie openingen in een wanhopige poging om de Russische opmars tegen te houden. Sterke strijdkrachten van Duitse alpinisten-troepen kwamen in actie ten Oosten van Velikie Luki. Andere speciale Duitse eenheden werden ten Zuiden van Rzhev gerapporteerd, waar de Duitsers de beheersing trachten te verkrijgen over de hoogst belangrijke gedeelten van de Rzhev — Vyazma spoorlijn. Tevens werden versterkingen aangevoerd voor de Duitse verdediging buiten Stalingrad tussen de Don en de Wolga.

Bij Velikie Luki en Rzhev aan het Centrale front namen de gevechten een zeer hevig karakter aan, als gevolg waarvan de opmars enigszins werd vertraagd. Ook hadden daar verwoede gevechten plaats tussen de vijandelijke en Russische tank-colonnes. „Izvestia" deelde van het front mede, dat de Duitsers hun gemechaniseerd materiaal in de sneeuwhopen achterlaten, terwijl zij zich terugtrekken. „Pravda" verstrekte een beschrijving van de gevangenen, die werden genomen in de sector bij Rzhev, waarin men zeide, dat die nog gekleed zijn in zomer-uniformen, met slechts een bescherming voor hun oren tegen de kou.

Terwijl de tanks tegen elkander optrokken in het gebied van het belangrijke spoorwegknooppunt Velikie Luki, dat nog in Duits bezit is, waren de Russische verkenningstroepen in handgevechten gewikkeld tegen de Duitse alpinisten. In die sector verloren de Duitsers 520 man, terwijl op een andere plaats meer dan 1500 Duitsers het leven moesten laten. „Rode Ster" zeide, dat Russische ski-troepen, die gewapend waren met Tommy-geweren en boven op de tanks reden, een vijandelijke compagnie ontmoetten, als gevolg waarvan de gehele compagnie werd uitgeroeid en onder de rupsbanden der tanks in de sneeuw begraven werd, terwijl de ski-troepen de overgebleven manschappen met hun Tommy-geweren bewerkten.

Enige dorpen wisselden wel 10 maal van eigenaar, aldus meldde men. Men deelde nog mede, dat in de opening bij Stalingrad het grof geschut van de Sovjets onbarmhartig de in de val gelopen Duitsers vanuit de Westelijke oever van de Don beschoot, terwijl de Rode tanks aan de Oostelijke oever doordrongen in de Duitse front-linies en de beheersing verkregen over het knooppunt, dat de corridor, waarlangs de Duitsers zouden kunnen ontsnappen, beheerst" (Moskou, (AP) 3.12).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt:

„In de nacht van 3 op 4 December zetten onze troepen in het gebied van Stalingrad en aan het Centrale front hun offensieven voort in dezelfde richtingen als tevoren.

In het industrie-district van Stalingrad waren onze artillerie-patrouilles actief. De afdeling X van de artillerie vernietigde 8 Duitse kazematten en uitgravingen, alsmede 3 kanonnen en 15 machinegeweernesten. Ongeveer een compagnie van het vijandelijke voetvolk werd opgeruimd. Mortieren-kanonniers sloegen een concentratie van troepenwagens voor de vijandelijke infanterie uiteen. Ten Noord-Westen van Stalingrad zetten onze troepen hun offensieve operaties voort en sloegen zij in enkele sectoren den vijand af.

Op een punt sloegen de Sovjet-troepen een aanval af van een vijandelijk bataljon infanterie, gesteund door 5 tanks. 150 Duitsers werden gedood in handgevechten. Twee mannen van het Rode leger haalden een driemotorig Duits transportvliegtuig neer met geweervuur. Ten Zuid-Westen van Stalingrad voerden onze troepen actieve operaties. De afdeling X verdreef den vijand uit een aantal kazematten en uitgravingen en doodde ongeveer 300 man.

Twee vijandelijke pogingen om verloren stellingen te hernemen werden teruggegooid. In andere sectoren ruimden onze patrouilles ongeveer een Duitse compagnie op. Aan het Centrale front zetten onze troepen hun offensief voort en sloegen zij de vijandelijke tegenaanvallen af. Ten Westen van Rzhev vernielde een afdeling binnen drie dagen 5 tanks, 7 pantserwagens, 9 kanonnen en 12 mortieren Men veroverde 24 kanonnen, 10 mortieren, 164 machinegeweren en ongeveer 900 geweren en tommygeweren, alsmede meer dan 60 vrachtwagens, 8 draadloze stations, 9 opslagplaatsen en ongeveer een millioen granaten. In deze gevechten verloor de vijand enkele duizenden officieren en manschappen.

In de Rzhev-Vyazma sector sloegen onze troepen een vijandelijke tegenaanval af en ruimden zij ongeveer 2 compagnieën van het vijandelijke voetvolk op. In het Noorden bracht ons kustgeschut twee vijandelijke transportschepen tot zinken met een totale waterverplaatsing van ongeveer 16.000" (Moskou, (AP) 4.12).

ARGENTINIË TREFT MAATREGELEN TEGEN SPIONNEN.

De openbare aanklager diende beschuldigingen in tegen 38 personen, welke werden gearresteerd in een verregaand onderzoek naar spionnen-activiteiten, gebaseerd op gegevens, die door de Verenigde Staten geleverd werden. De beschuldigingen zijn gegrond op een artikel van de strafwet, dat gevangenisstraffen stelt van 1 tot 6 jaar voor personen, die veroordeeld werden voor vijandige handelingen, die ten doel hebben de vriendschappelijke betrekkingen van Argentinië met andere landen te verstoren. De openbare aanklager vroeg de maximum straf. Tegelijk vroeg hij aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken om de gevangenen voor de berechting af te staan. De namen van de beschuldigden werden niet onthuld. Het zijn evenwel namen, die alle Duits of van Duitse oorsprong zijn. Dit werd bekend tijdens het verhoor.

Bovendien werd bekend, dat grote hoeveelheden documentaire bewijzen in beslag zijn genomen. Sommige daarvan zouden den marine-attaché van de Duitse Ambassade, Kapitein Dietrich Biebuhr, in het gedrang brengen.

De Duitse Zaakgelastigde Erich Meynen, die verontrust is door de berichten in de nieuwsbladen volgens welke de ambassade bij dit alles betrokken is, bezocht het politiehoofd van Buenos Aires, Generaal Domingo Martinez, enkele dagen geleden. Hierbij protesteerde hij met de bewering, dat de ambassade geen kennis had van de activiteiten, die in onderzoek waren.

De actie van heden was het hoogtepunt van een jacht op nazie-spionnen, die precies een maand geleden begon, toen de Noordamerikaanse Ambassade de eerste van een serie memoranda aanbood aan de Argentijnse Regering. Deze bevatten talrijke bewijzen, waaruit bleek, dat Argentinië diende als een basis voor de spionnage van de As in Zuid-Amerika. De memoranda waren het Noordamerikaanse antwoord op Argentinië's verzoek aan Washington om bewijzen te leveren voor de beschuldiging, die vervat was in een redevoering, welke de Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris Sumner Welles twee maanden geleden te Boston hield. Hierin verklaarde Welles, dat de twee Zuidamerikaanse landen, die hadden nagelaten om de betrekkingen met de As te verbreken (Argentinië en Chili) brandpunten waren van de As-spionnage.

Het optreden van de Regering kwam tegelijk met een besluit, waarmede de Regering in het gebruik van de telefoon-, telegraaf- en radio-verbindingen onder een streng toezicht plaatste. Volgens dit besluit zullen alle diplomatieke code-telegrammen worden beperkt tot 700 woorden per week. Dit is een pijnlijke, doch geen fatale slag voor de Duitse, Italiaanse en Japanse Ambassades (Buenos Aires, (AP) 3.12).

U.S.A.-STRIJDKRACHTEN VERKRIJGEN BASES IN LIBERIA.

Het State Department maakte bekend, dat Liberia aan de strategische Westkust van Afrika aan de Verenigde Staten voor de duur van de oorlog het recht verleend heeft om er bases aan te leggen. De overeenkomst geeft aan de Verenigde Staten het recht om luchthavens in Liberia aan te leggen, te onderhouden en te gebruiken alsmede om deze te verdedigen. Tevens mogen de Noordamerikaanse strijdkrachten bescherming verlenen aan elk deel van het land, dat mocht worden aangevallen.

De bekendmaking zeide, dat de overeenkomst werd getekend te Monrovia, de hoofdstad van Liberia, door den Liberiaansen Staatssecretaris en Luitenant Kolonel Harry McBride, den specialen vertegenwoordiger van President Roosevelt.

Het State Department zeide, dat de Noordamerikaanse troepen vooral uit gekleurde eenheden bestaan, die reeds in Liberia gestationneerd waren. Hieraan werd toegevoegd, dat de Verenigde Staten handelden op verzoek van Liberia. Het land verklaarde namelijk, dat het door zijn strategische ligging gevaar liep te worden aangevallen en de „onafhankelijkheid en veiligheid van de Republiek wenste veilig te stellen". Men zeide, dat de „traditionele vriendschappelijke belangstelling van de Verenigde Staten in het welzijn van Liberia" tot de overeenkomst geleid heeft (Washington, (AP) 3.12).

DE TOESTAND IN LIBERIA.

Joseph Morton seint uit Monrovia:

De Regering van Liberia onthulde, dat de Duitse diplomatieke staf het land verlaten heeft op verzoek en dat deze Afrikaanse Republiek „heeft besloten een politiek van volledige samenwerking met de Verenigde Landen te volgen zolang de vijandelijkheden duren."

Tegelijkertijd lichtte Liberia de sluier van geheimzinnigheid op, welke de aanwezigheid van Noordamerikaan troepen — voornamelijk gekleurde eenheden — bedekt heeft. Deze troepen zijn er om de defensie-overeenkomst tussen de Verenigde Staten en Liberia ten uitvoer te brengen.

De bekendmaking werd in deze hoofdstad in dezelfde taal als en tegelijk met die van Washington gedaan.

De Noordamerikaanse troepen zijn bezig geweest in drie grote defensiegebieden en hebben vliegvelden, kampementen en andere installaties aangelegd binnen record-tijd, niettegestaande zulke ontzaggelijke moeilijkheden als de malaria, het slechte terrein en het regenseizoen. Het eerste detachement arriveerde in Mei per vliegtuig en werd gevolgd door genie-, gevechts- en luchtafweer-eenheden. Later werd een strijdmacht opgebouwd, waarbij de lucht- en grondstrijdkrachten werden gecombineerd onder het bevel van Kolonel Arthur Kirchoff. (Monrovia, Liberia, (AP) 3.12).

GEALLIEERDE AANVAL IN FRANSE IVOORKUST?

De radio van Rome zeide, dat Britse en Noordamerikaanse troepen de grenzen van de Franse kolonie Ivoorkust in West-Afrika zijn overgestoken. De Britten zouden van de Goudkust en de Noordamerikanen van Liberia uit zijn binnengevallen.

De Ivoorkust valt onder het rechtsgebied van Pierre Boisson, den Fransen Gouverneur-Generaal, die enkele dagen geleden naar Algiers vloog om te confereren met Darlan. De bevolking bestaat uit 4 millioen mensen. Allen zijn inlanders met uitzondering van 4000.

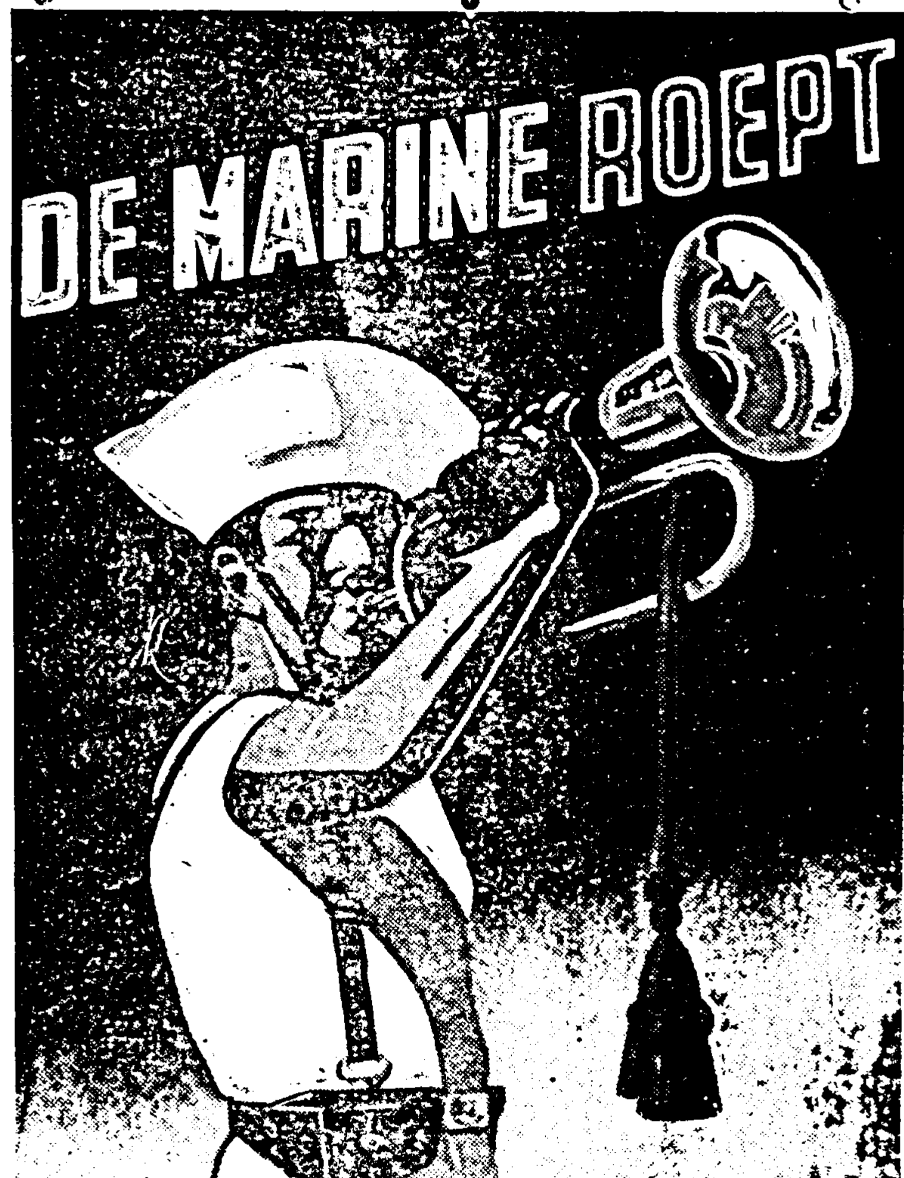
Gewoonlijk goed ingelichte bronnen in Londen hadden neiging om te lachen over het bericht van Radio-Rome, omdat men zich afvroeg wat het doel kon zijn van een dergelijke zet. De Ivoorkust valt onder het toezicht van Boisson. Boisson heeft zich bij Darlan gevoegd, zodat de Ivoorkust werkelijk Geallieerd gebied is en er geen reden bestaat om het te bezetten. Men opperde de mening, dat indien werkelijk Geallieerde troepen zich binnen het gebied hebben begeven, deze voorraadcolonnes zouden kunnen zijn, die voedsel en wapenen voor de bevolking van de Ivoorkust brengen in samenwerking met de Franse gezagsdragers (Londen, (AP) 4.12).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN CAIRO.

Het gezamenlijke communiqué van het Midden-Oosten luidt als volgt:

„Er is niets te vermelden van onze landstrijdkrachten. Enige luchtactiviteit vond plaats boven het gevechtsgebied en onze gevechtsvliegtuigen bestreden met succes een formatie van ME109's, waarbij enkele van hen beschadigd werden. In de nacht van 2 op 3 December werden op zijn minst 2 koopvaardijschepen in brand gezet en tot zinken gebracht toen onze torpedo-vliegtuigen een convooi aanvielen, dat nabij de Oostkust van Tunis in Zuidelijke richting voer. Bizerte en Tunis werden op doeltreffende wijze aangevallen en voltreffers werden geplaatst op een volle opslagplaats van tanks, de dokken en de werkplaatsen. Een trein, die nabij Gabes naar het Zuiden reed, werd aangevallen door onze lange afstands vliegtuigen. Het vliegveld Heraklion op Creta werd ook aangevallen in de nacht van 2 op 3 December. Bommen van onze zware en middelzware bommenwerpers veroorzaakten vele branden.

Onze nachtgevechtsvliegtuigen onderhielden ook patrouilles boven het gevechtsgebied en beschoten de steiger te Ras el Sali. Een JU88 werd vernield boven Tobruk door onze grondverdediging. Een andere JU88 werd gisteren boven zee neergeschoten door onze lange afstands vliegtuigen, die ook een vijandelijke torpedojager aanvielen. Van deze zeer uitgebreide operaties keerde slechts 1 van onze vliegtuigen niet terug" (Caïro, (AP) 4.12).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Londen: Een Geallieerde zegsman deelde mede, dat na de hevige gevechten van de laatste twee dagen in Tunis de Geallieerden op het ogenblik het Westelijk deel van de stad Djedeida in bezit hebben op 20 kilometer ten Noord-Westen van Tunis. Deze stad wisselde verschillende malen van eigenaar bij de hevige Duitse tegenaanvallen. Tevens hebben de Geallieerden de beheersing over Tebourba en Mateur, die liggen aan de belangrijke spoorlijn tussen Tunis en Bizerte. De zegsman schatte, dat de Duitsers ongeveer 14.000 man aan gevechtstroepen in het gebied hebben en „zij klaarblijkelijk van plan zijn om tot het laatste mogelijke ogenblik in Tunis te blijven".

— Londen: Volgens berichten uit Noord-Afrika, die Madrid bereiken, zijn Noordamerikaanse valschermtroepen geland in de aanplantingen van olijfbomen langs de weg tussen Tunis en Bizerte. Hierdoor bedreigen zij de wegenverbinding tussen de twee centra.

— Londen: Een bericht uit Lourenço Marques deelde mede, dat meer dan 700 Italiaanse oorlogsgevangen zich bevonden op een Brits stoomschip, dat werd getorpedeerd nabij de kust van Mozambique. Tot nu toe zijn in Lourenço Marques 192 schipbreukelingen aan land gekomen.

— Londen: De radio van Vichy zeide, dat het vliegveld Blida van Algiers gebombardeerd werd. Blida ligt op 50 kilometer ten Westen van Algiers. Andere luchtaanvallen zouden branden hebben gesticht in Algiers en Bone.

— Londen: Een bericht uit Stockholm deelde mede, dat volgens het „Svenska Dagbladet" de Duitsers aan de Noorse Quislings hebben opgedragen ogenblikkelijk alle vrachtwagens in Noorwegen naar Duitsland te zenden.

— Londen: Radio Moskou maakte bekend, dat volgens een officiële bekendmaking, Hitler een nieuwe order heeft gegeven aan zijn troepen om te vechten tot de laatse druppel bloeds. Dit werd door Duitse gevangenen onthuld.

— Londen: De radio van Vichy zeide in een bericht uit Algiers, dat Darlan opdracht heeft gegeven aan alle reserve-officieren beneden de 30 jaar alsmede aan alle onder-officieren van de kasse 1936 om zich tot en met morgen bij hun eenheden te vervoegen.

— Geallieerd Hoofdkwartier in Australië: De Australische en Noordamerikaanse troepen drongen dichter op naar de Japanse stellingen op de kust van Nieuw Guinea, doch de verrassende aanval op Timor in de Noordwestelijke sector trok toch de grootste aandacht. 18 Japanse bommenwerpers en 3 gevechtsvliegtuigen werden in een aanval op de vroege morgen te Koepang op de grond vernield. De vijand werd volkomen verrast door de aanval. De Geallieerde vliegtuigen beschoten het veld en zetten verder op zijn minst nog een olie-opslagplaats in brand, die op een afstand van 80 kilometer nog zichtbaar was. Een zegsman onthulde, dat 450 Japanners werden gedood te Gona, waar de Geallieerde verliezen gering waren.

Brigadier Generaal Hanford MacNider, de vroegere Noordamerikaanse Assistent Secretaris van Oorlog, werd nabij Buna gewond door een Japanse handgranaat. MacNider bevindt zich thans in een Australisch hospitaal. Zijn wonden zijn niet ernstige aard.

— Londen: Het Britse nieuwsagentschap zeide, dat volgens Radio Rome, dat een bericht uit Vichy aanhaalde, de Franse Ex-Premier Herriot en Jean Borotra, de Franse tennister, zijn gearresteerd door de Vichy-autoriteiten.

BONAIRE.

CARMITA.

Carmita werd door den pastoor der parochie in een onogelijk hutje ergens achter in Nikiboco gevonden. Ze zat als een wezenloos kindje met niets dan een gescheurd hemdje aan tegen de muur. Zij keek bij het binnenkomen van het bezoek even op, en ging toen weer verder met haar bezigheid, die haar enige bezigheid was: het schuren van haar hoofdje tegen de witgekalkte muur.

Ze is een beetje achterlijk, zei de moeder, en ze wil met alle geweld tegen de muur zitten en haar hoofdje stuk schuren. En als zij haar zin niet krijgt, begint ze net zo lang te dreinen en te jengelen, totdat ik toegeef.

Het arme hummeltje had haar achterhoofd geheel opengehaald. Door het huisje heen liep overal op de hoogte van haar hoofd een grijze, vage streep. Dat was allemaal het werk van Carmita. Iedere morgen werd ze ergens anders neergezet, en begon ze weer opnieuw met het schuren van het hoofd tegen de muur.

De moeder voegde er teneergeslagen aan toe: En haar been is ook niet normaal. Haar tweelingszusje Carmen is haar al ver vooruit, en loopt en springt, dat het een lust is. En inderdaad, Carmita's linkerbeen stond ietwat scheef; daarin kon de moeder wel gelijk hebben. Om de enkel meer kracht te geven, was er een dun touwtje omgewonden.

Moeder was er nog niet mee naar den dokter geweest. Het enige wat zij deed, was: hopen dat het toch maar gauw over zou gaan, wat toch met Gods hulp wel mogelijk was. Het ging haar wel aan het hart, dat ze geen kaartje voor geneeskundige behandeling kon betalen, maar ze kon het werkelijk niet. Haar man was juist een week naar Curaçao om werk te zoeken, want hier op Bonaire kon hij niet voldoende verdienen om zoveel monden te vullen.

Toen zij ervan overtuigd was, dat de Gezaghebber zo'n kaartje ook wel voor niets gaf, is ze er meteen een gaan halen, en naar den dokter gegaan. Een paar dagen lag er op de kinderafdeling van het hospitaal een nieuweling, Carmita. Zij was niet ineens te herkennen. Het kind bleek veel blanker te zijn dan het zich liet aanzien, het droeg een strikje in het haar, en had een kraakhelder hemdje aan. En wat het voornaamste was, het mankeerde niets, helemaal niets. Carmita was enkel ondervoed, en daarom zo achterlijk gebleven.

Het was nu een lust om te zien hoe dat kleine mondje zich zo wijd mogelijk openspalkte, en in korte tijd een serie grote happen erin verdwenen: pap, bananen, groente, melk, brood. Ze trok zienderogen bij, zelfs haar beentje was geheel normaal, en binnen een paar weken kon ze lopen, al hield dat voor de zuster nog heel wat in. Carmita was een klein aardig ding, maar er zat een kopje op, dat niet toegaf, en ze was gewoon gelijk te krijgen. Een tweelingskind immers mag men niet met geweld aanpakken. Maar voor de zuster golden deze theorieën niet en, ofschoon het spinnijdige ding het hospitaal bij elkander schreeuwde om het onrecht dat haar werd aangedaan, werd zij toch gedwongen looples te nemen, en met succes.

Toen Carmita geheel was opgeknapt, kwam moeder haar halen. Moeder glunderde van blijdschap nu ze haar zorgekindje zo gezond en vrolijk terug ontving. Ze kreeg nog een grote papieren zak vol vitaminen mee, melk, fruit en blikjes. Carmita was er voorlopig weer mee geholpen.

Maar te betreuren is, dat Bonaire zoveel Carmita's heeft: suffe wezentjes, met doffe ogen, waar geen leven in te krijgen is. Het droeve gevolg van funchi, funchi en nog eens funchi. En nog treuriger is, dat er zo weinig aan te doen is.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

Eén der indirecte oorzaken van het C.S.M.-conflict in Maart jl. was de onvoldoende staat waarin, met het oog op de huidige omstandigheden, de redding en veiligheidsmiddelen aan boord der schepen van genoemde maatschappij verkeerden.

Sedertdien hebben wij veel gehoord over Schepenwet, Scheepvaartinspectie, en wat dies meer zij, maar gebeurt is er niets.

Wel kregen wij een aankondiging dat er een Scheepvaartinspectie ingesteld werd in New-York, in San Francisco, in Durban en in Sydney en ook in...... Curaçao.

Zelfs de aankomst op Curaçao van den Heer van de Hoek, inspecteur van de Scheepvaart belast met de hoofdleiding der Scheepvaartinspectie werd eveneens in onze plaatselijke bladen bekend gemaakt.

Het feit echter dat hij vergezeld was van een 60 jarigen gepensioneerden Gezagvoerder welke in de functie van inspecteur van Scheepvaart in Curaçao aangesteld zou worden, deed bij ons de vraag naar voren komen, of de Regering dan nu nog, na hetgeen er de laatste tijd gebeurd is, in de mening verkeerde dat het varen op de Caraibische Zee als een kinderspelletje beschouwd moest worden, en dat het voldoende was, een vlag op het schip der scheepvaartwetgeving van Curaçao te plaatsen die de lading dekte.

Thans, nu blijkt dat de Heer van de Hoek weer onverrichterzake van het eiland vertrokken is, — een gebeurtenis welke de plaatselijke pers maar liever niet gemeld heeft — dringen zich allerlei andere vragen naar voren.

Wij, zeevarenden, weten niet wat de oorzaak van dit vertrek na een vruchteloos verblijf van enige weken, is geweest. Wij weten alleen maar dat het verblijf vruchteloos is geweest, en dat hier een oude man is blijven hangen, die met alle differentie voor zijn capaciteiten als gezagvoerder, zeer zeker niet in staat zal blijken, die vraagstukken tot een oplossing te brengen, waarvoor een in het vak doorknede man als Van de Hoek het hoofd heeft moeten buigen.

Ik heb een bijeenkomst bijgewoond in het R.K. Zeemanshuis waar er door den Gouverneur van Curaçao en door den Minister van Handel, Nijverheid en Scheepvaart mooie, zeer mooie woorden werden gesproken. Woorden van plicht en recht.

Ik ben niet zo op de hoogte van de rechten van den zeeman. Ik vaar te lang om hier erg veel ondervinding mee opgedaan te hebben. Maar ik weet wel, dat het als een elementair recht beschouwd wordt dat een schip waarmede een zeeman naar zee gestuurd wordt naar behoren is uitgerust, en dat dit recht, waar ter wereld dan ook, nimmer maar dan ook nimmer, tot volle ontplooïing is gekomen, zonder een **behoorlijke scheepvaartwetgeving** en zonder dat een terzake deskundige instantie belast was met de uitvoering van die wetgeving.

Een oud man, vergrijsd in de dienst der Koopvaardij blijft achter om deze stelling, dit elementaire recht van den zeeman, werkelijkheid te doen worden. Een oud man die na twee oorlogen en vele crisisjaren op het zilte nat te hebben doorgebracht, in plaats van een rustige levensavond, de taak zal hebben te volbrengen, welke een krachtig man als Van de Hoek niet volbrengen kon.

Wij, zeevarenden, vragen ons af, hoe het moet gaan met al die andere rechten in de toekomst, waarover de Minister in het Zeemanshuis met zulk een oratorisch talent gesproken heeft, indien men op zulk een wijze omspringt met de meest elementaire rechten.

Wij vragen ons af, waar op dit eiland, dit enigst overgebleven stukje vrije Nederland, dan toch wel die bekende schoen wringt.

Er is op het ogenblik niet veel tijd om te praten, er staat veel op het spel, maar het doet op zijn zachtst gesproken min of meer vreemd aan dat terwijl het in Geallieerde landen als Engeland, de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Australië, geen bezwaren met zich mede brengt iets tot stand te brengen waarover in vredestijd niet gedacht zou worden, dit hier op Curaçao niet mogelijk blijkt te zijn.

Wij hebben gehoord van constitutionele bezwaren. Maar weet U, dat al deze voorschriften omtrent veiligheidsmaatregelen gebaseerd zijn op het feit dat de vijand het niet zo nauw neemt met het internationaal oorlogsrecht. Trouwens deze constitutionele bezwaren schijnen van meer recente datum te zijn. Het invoeren van de **vaarplicht** hebben ze tenminste niet kunnen verhinderen.

Ik meen dat een jurist hier ter plaatse eens uitgeroepen heeft dat op Curaçao alles mogelijk was. Soms twijfel ik wel eens aan deze woorden, of hij moet ze bedoeld hebben in de ...... verkeerde richting.

C. KRAMER.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Vr., 4 Dec.:

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies: Hr. Meinster, tel 304, Louise de Colignylaan 20.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Emmastad 14.

Dok Afdeling: Hr. De Klerk, tel. 431

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdiensten: Zondag, 6 December 1942: 9.30 uur en 17.00 uur (Hernhutter liturgie) in beide diensten van de Heilige Doop. Voorganger: Ds. C. Th. Steenstra.

Sociëteit „Asiento": Sint Nicolaasfeest voor de kinderen: In aansluiting op onze circulaire betreffende Sint Nicolaas voor de kinderen, wordt bekend gemaakt, dat Zwarte Piet ook op Julianadorp zal komen voor het uitdelen van presentjes.

Kerkberichten.

Week van 6 Dec. t/m 12 December.
In de ritus der Dominicanen:
Tweede Zondag van de Advent.
Ma.: H. Ambrosius, Kerkleraar.
Di.: Onbevlekte Ontvangenis van de H. Maagd Maria.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Iedere avond om 18 uur Rozenhoedje.
Di.: 6.— Gezongen H. Mis.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.15 Aanbiddingslof voor de mannen.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
Di.: 6.30 Plechtige H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.
17 — 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de genele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 1967, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng:) gezongen door het Nederlands Mannenkoor.
17.— Lof met Opdracht aan de H. Maagd Maria van de aspirant-congreganisten.
Weekdagen: 6.30 en 7.— H. Mis.
Di.: 6.30 Gezongen H. Mis.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Di.: 6.30 Gezongen H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Meisjescongregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis. **Za.** van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na de H. Mis d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor H. Penninx O.P., geen telef., spreekuur 7 — 8.15 uur beh. Zondag.

Zondag:
6.— H. Mis (P); 8.30 Hoogmis; 17.— Lof.

Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Za
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— **Lof.**
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 **Aanbidding** de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba.
Pastoor Th. Bartel O.P., tel. spreekuren: alle weekdagen van 7.15 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.
6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.

P. of N. achter een functie wil zeggen, dat preek of gebeden, resp. in Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

HANDICAP-VOETBALWEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN DE AS. HEUGLIJKE GEBEURTENIS IN ONS KONINKLIJK HUIS.

Verenigingen: A.: Independiente, Jong Holland, S.U.B.T., Atlanta.
B.: Jong Curaçao, Volharding, Transvaal.
C.: Asiento, Gr. Kwartier, Jong Suriname, Voorwaarts, Be Quick, Ned. Tr Suffisant, Scherpenheuvel.
D.: Kwiek, P.S.V., R.C.C., Willemstad.

De verenigingen van groep A krijgen voor elk gemaakt doelpunt 1 punt, groep B 1½ punt, groep C 2 punten, terwijl groep D voor elk gemaakt doelpunt 3 punten toegewezen krijgt.

Bij gelijk spel, d.i. bij het behalen van een gelijk aantal punten (geen doelpunten), worden door elk der verenigingen drie penalties genomen, elke penalty te nemen door een verschillenden speler. Elk doelpunt, voortvloeiende uit deze penalties, telt voor 1 punt. Indien na het nemen van de penalties de stand nog gelijk is, beslist het lot.

Een vereniging, die niet opkomt, wordt geacht de wedstrijd te hebben verloren. Het Bondsbestuur behoudt zich het recht voor, indien niet over voldoende bondsscheidsrechters kan worden beschikt, niet bij de bond aangesloten scheidsrechters aan te wijzen.

De duur van de wedstrijden is vastgesteld op **2 x 35 minuten** voor de eerste 3 ronden en **2 x 45 minuten** voor de 4e ronde en de finale.

HET BESTUUR.

Heden overleed in den ouderdom van 81 jaar de heer

JAN JACOB BEAUJON.

Oud-Notaris.

De begrafenis zal plaats vinden heden namiddag om 4 uur op het Protestansche Kerkhof te Pietermaai

STERFHUIS Van den Brandhoffsrtraat 12.

Namens de Familie,

R. J. Beaujon Jr.

4897

Ons Hoekje.

Dit zullen de dames lezen.

VAN DEZE TIJD.

Hebben wij een vorige maal de algemene lijnen bezien, waarlangs het gezinsleven moet verlopen, wil het de gezinsleden, en vooral de kinderen, tot een zo goed mogelijke ontwikkeling en ontplooïing van het karakter brengen, nu zullen wij, om deze cyclus te besluiten, enige biezondere en practische zijden onder ogen zien, die tot ditzelfde doel medewerken. Eén der meest practische eigenschappen, die een mens zich in het leven kan verwerven, is de vaardigheid. Hoewel men op het eerste gezicht mag menen, dat die eerder een eigenschap voor vrouwen is, toch zal bij even nadenken blijken, dat vaardigheid — het handig èn vlug zijn — ook voor het mannelijk deel der mensheid schier onontbeerlijk is; in ieder geval een eigenschap, die het steeds een menigte moeilijkheden zal besparen.

Vaardigheid is een complex begrip. Het sluit, zoals hierboven reeds werd geschreven, zowel handigheid als vlugheid in. Maar ook netheid en tenslotte — en dit is zeer belangrijk — het nemen van initiatief. Dit laatste mag niet zo vanzelfsprekend schijnen, maar denkt u maar eens na: iemand, die **vaardig** is, behoeft men niet steeds aan het werk te sleuren, dat zou een contradictio in terminis zijn; integendeel, die staat klaar, om onmiddellijk de handen uit de mouwen te steken.

Ook voor het aankweken dezer vaardigheid, is het gezin weer de ideale plaats en gelegenheid. Zagen wij een vorige maal, dat het om verschillende redenen nuttig en noodzakelijk was, de onderlinge behulpzaamheid in het gezin aan te kweken, ook voor het verwerven der vaardigheid, is het een sine qua non. De behulpzaamheid bij verschillende werkzaamheden — en naar de aard der zaak zal dit meestal handenwerk zijn — brengt als vanzelf een zekere vaardigheid met zich mede. Vooral het spontane karakter, wat der behulpzaamheid behoort eigen te zijn, brengt het gemakkelijk nemen van initiatief met zich mede.

Een ander middel ter verkrijging der vaardigheid, is het er op nahouden van liefhebberijen. Het knutselen, timmeren of zagen, beesten houden (en zelf verzorgen), bloemen en planten kweken, handwerken, aquaria, terraria of herbaria houden, bakken, of koken, tekenen, zij allen werken mede, om het kind „vaardig" te maken.

Niet alleen is hiervoor ook weer het gezin de ideale plaats, van de andere kant is het ook zeer bevorderlijk voor de prettige geest in huis en voor de huiselijkheid der kinderen.

Hiertoe is het echter nodig, dat de ouders belangstellend meeleven. Van de ene kant moeten zij niet alles het beste willen en het kind ieder ogenblik terecht wijzen en op zijn onhandigheid attaqueren; van de andere kant moeten zij die liefhebberijen hunner kinderen niet als iets volslagen onbelangrijks beschouwen en laten merken, dat zij helemaal buiten het gezichts- en belangstellingsveld der ouders liggen. Een woord van aanmoediging of lof op zijn tijd doet wonderen. En als er eens om hulp of raad wordt gevraagd, moeten de ouders het niet altijd „nú juist te druk" hebben. Een aardige suggestie zal ook altijd dankbaar ingang vinden: maar bemoeizucht, het „zó moet het, jij hebt er geen verstand van" zal altijd op onwil stoten. Ook moeders moeten oppassen, niet altijd op de liefhebberijen der kinderen te beknibbelen; het alternatief van „ik wil die rommel niet in mijn huis hebben" behoeft niet te zijn, dat het huis altijd en overal overhoop ligt. En tenslotte is het huis er voor het gezin en niet de gezinsleden er voor het huis.

Een ander voordeel der liefhebberijen is een verruiming van het belangstellingsveld en dit geldt zowel voor de materiële als voor de meer geestelijke liefhebberijen. Ook bij de laatsten: lezen, muziek, tekenen, stellen of dichten, boetseren, mechanica, planten, vlinders, kevers etc. verzamelen, en nog vele anderen, geldt het, dat een verstandige leiding moet worden gegeven.

Iets, waaraan hierbij ook moet worden gedacht, is, dat de belangstelling van het kind soms heel plotseling omslaat of tijdelijk luwt. Sommigen zeer ordelievenden of plichtsgetrouwen ouders, is dit een doorn in het oog. Het is evenwel niet verstandig, het kind te zeer te dwingen in zijn liefhebberijen. Het is zeer moeilijk de psychologische groei en ontwikkeling van het kind te volgen, te begrijpen en te doorgronden. Gewoonlijk uit het kind in zijn liefhebberijen, wat het nog niet in staat is op andere wijze uit te leven. Soms vindt het, ouder wordend, daarvoor een ander middel en ... daar verdwijnt de liefhebberij.

Van de andere kant is het gevaar niet denkbeeldig, dat het ieder ogenblik verwisselen van liefhebberijen, een geneigdheid tot wispelturigheid tot grond heeft. In dit geval dient de wil geoefend te worden.

Het veiligst is het dus hierbij ook weer — zoals bij de meeste opvoedkundige zaken — de gulden middenweg te bewandelen. Drie zaken moet men hierbij in het oog houden.

Ten eerste moet het kind leren, dat, als het levende wezens — planten of dieren — onder zijn hoede heeft genomen, het hiervoor ook zorgen moet, en daarvoor niet, als de belangstelling verflauwt, de zorg aan anderen over mag laten.

Ten tweede is het altijd verstandig bij liefhebberijen op het gebied van handenarbeid, het kind in ieder geval het werkje, waar het mee bezig is, af te laten maken. Want het is heel vaak zó, dat het kind met iets begint en het dan wat moeilijk vindt en het vervolgens uit een gevoel van onmacht laat liggen. Daartegen dient gewaakt te worden. Dat zou een heel verkeerde geesteshouding aankweken: het kind moet leren vechten en bemeesteren. Vaak bloeit de belangstelling weer op, als zo'n moeilijkheid is overwonnen. In het andere geval is er nog niets verloren; integendeel:: het kind heeft geleerd, eerst af te maken, wat het is begonnen, voordat het tot iets anders overgaat.

Het derde punt geldt voornamelijk voor geestelijke liefhebberijen. Hierbij treft men bijna altijd, dat er een geweldige inzinking in de belangstelling komt, ja zelfs tegenzin. En dit vindt zijn oorzaak in het zelfde proces, als bij punt twee: het terugschrikken voor de moeilijkheden en het gevoel van eigen onmacht. Hier is enige dwang vaak op zijn plaats, mits met verstand en beleid geoefend. Vooral bij muziek ziet men dit vaak. Van de tien mensen, die hun jeugd ophielden met piano-, viool- of zanglessen (en dit zijn er weer 8 uit elke 10, die die lessen kregen), hebben er 8 er later spijt van. De norm hoort hier te zijn: is het kind muzikaal? Heeft het goed gehoor, gevoel voor rhythme en houdt het ervan, naar goede muziek te luisteren? Wel, dwing het dan gerust bij zijn muziekstudies, het zal er u later dankbaar voor zijn, Men behoort evenwel in geval van zo'n inzinking, den muziek-leraar te vragen, of er soms een physieke belemmering is. Bij piano of viool bv. de lengte of bouw der vingers of handen. Bij fluit de bouw van de mond en de stand der tanden. Bij zang — kortheidshalve de stem. In zo'n geval kan misschien naar een andere tak der muziekbeoefening worden overgegaan. Wij hebben hier een beetje over het muziekbeoefenen uitgewijd, met andere geestelijke liefhebberijen gaat mutatis mutandis natuurlijk evenzo.

Zo is, bij verstandige leiding en oprechte belangstelling der ouders, het beoefenen van liefhebberijen een der voornaamste opvoedkundige middelen, die tegelijkertijd een prettige huiselijke spheer bevorderen. Het kweekt vaardigheid en belangstelling en, wat nog voornamer is: zelfstandigheid en verantwoordelijkheidsbesef.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Gestoofde Zuurkool (Zuurkool stobá.)

Men stooft ¾ pond vlees en 2 ons spek tezamen met één gesneden ui en 1 gesneden tomaat en 2 partjes gesnipperde knoflook in 2 eetlepels boter, 4 eetlepels slaolie en 3 eetlepels azijn en zoveel water, dat het vlees nagenoeg onder staat met bijvoeging van één theelepel zout.

De inhoud van één blik zuurkool laat men 10 minuten in heet water uittrekken. Als het vlees zacht begint te worden, voegt men de zuurkool en enige verse saucijsjes, of worstjes uit blik toe. Men laat alles tezamen nog een half uur stoven, waarna men enige geschilde aardappels toevoegt. Als de aardappels gaar zijn, is het gerecht klaar.